

partii naleraq

15. oktober 2018

EM2018/219

Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xx.xx 2018 om behandling af afhængighed
(Naalakkersuisoq for Sundhed og Forskning)

Vi vil fra Partii Naleraq hermed komme med vores udtalelse om behandling af afhængighed.

Når vi ser på levevilkårene i Grønland, er uligheden desværre åbenlys, og det bevirker at de daglige problemer udstilles i form af misbrug.

At man har dårlige levevilkår er heller ikke altid ensbetydende med at det er lettere at blive misbruger. Der er mange velstående, der har afhængighed, og det giver os anledning til at støtte det forslag til tiltag, der er fremlagt.

Vi har brug for alle arbejdsdygtige her i landet, ikke mindst fordi vi oplever at der i de seneste år er en reduktion af arbejdsstyrken. Det viser blot, at vi alle har brug for hinanden.

Det er heller ikke nok kun at bero indsatsen på behandlingen af afhængighed, og vi skal også se på vores dagligdag og de valgmuligheder der er, og evaluere dem. Et yderligere fokus på fritidsforanstaltninger og forebyggelse er også en effektiv tiltag for området.

Idræt, foreningsarbejde, musik, teater, aktiviteter for børn og unge, er områder hvor der skal bevilges flere midler, da midlerne er utilstrækkelige.

Vi vurderer at de tiltag der på området omkring behandling af afhængighed er gode, men det er ikke nok.

Vi har mange borgere, der er husvilde, hvor de blot vandrer omkring. Der er mange familier, der er smidt ud af deres boliger, hvor der er mange børn der er sendt til anbringelse udenfor hjemmet, og hvis vi ikke gør levevilkårene bedre, kan vi ikke se at de forskellige tiltag skulle kunne hjælpe, og vi ved at det ikke kan løses alene ved at behandle dem.

Kommunerne anstrenger sig for at løse disse problemer, og det er heller ikke nok at kun at bero deres arbejde som en løsning, fordi vi ser at de er for de meste alene, hvor de dertil mangler personale til at tage sig af sagsbehandlingen.

Hvis behandlingen af afhængighed skal være vellykket, skal der løbende være fokus på behandlingen, og de skal gives mulighed for at forbedre miljøet omkring dem, så som hvis de mangler en bolig skal de hjælpes, og hvis de har mistet et barn skal hele familien behandles, så familien også kan styrkes, i stedet for børnene anbringes uden for hjemmet, eller at de smides ud af deres bolig.

Hvis vi skal behandle enkelte personer eller familier, skal der startes med de grundlæggende behov, hvor der også ses på deres muligheder for at få arbejde eller påbegynde en uddannelse og hvor der udelukkende uddeles pligter. De skal gentagne mindes om at de har pligter i samfundet.

Vi støtter fuldt ud, at tiltagene udvides, da vi har medborgere der skal hjælpes, og vi er til for at hjælpe andre i samfundet.

Det er i grønlændernes ånd, at vi hjælper hinanden. Vi har tilpasset os til at leve i dette land, som til tider kan være barsk. Vi har kunnet overleve ved at hjælpe hinanden og vi bør bibeholde den ånd som vores forfædre har overleveret, hvor vi er til for at hjælpe andre i samfundet.

Med denne korte udtalelse afslår vi forslaget.

Hans Enoksen